

Homilija nadškofa msgr. Alojzija Cvikla DJ v stolnici, velika noč 2016

Dragi sobratje duhovniki, dragi bratje in sestre!

Obhajamo praznik Gospodovega vstajenja, ki je največji krščanski praznik in daje ton vsem drugim praznikom v liturgičnem letu. To je praznik luči, kajti Vstali Gospod prinaša v naša srca novo upanje, veselje in ljubezen.

Evangelij nam predstavi, kaj se je dogajalo tisto jutro prvega dne v tednu, kako Marija Magdalena navsezgodaj, še v temi, gre h grobu. V soboto je postava to pot prepovedovala. Za Jude se dan zaključí z večerom. Ravno zato se Marija Magdalena še v temi napoti h grobu.

Marijino srce je polno ljubezni, pa tudi bolečine in trpljenja. Ko pride do groba, jo čaka presenečenje: takoj opazi, da je kamen odstranjen od groba. Evangeljski odlomek ves poudarek daje dejstvu, da učenci niso pričakovali Jezusovega vstajenja. Sprijaznili so se s tem, da je vse končano. Pozabili so, kaj jim je Jezus govoril, da bo »tretji dan vstal od mrtvih«. Učencem ni bilo jasno, kaj pomenijo besede »vstati od mrtvih«. Tako tudi Marija Magdalena ob dejstvu, da je bil kamen od groba odvaljen, še pomislila ni na to, da je Jezus premagaj smrt in živi. Obda jo strah, da so Jezusa vzeli, ukrali, rada bi zvedela, kam so ga položili?

Zanjo je vstajenje od mrtvih nekaj, kar si ne zna predstavljati. Če je Jezus umrl, ne more sam zapustiti groba? Vsa je prežeta z mislijo, da je Jezusov grob nekdo onečastil.

Marija se poda na pot, da to žalostno novico sporoči učencem. Dva, Peter in Janez, se takoj odpravita h grobu. Janez, učenec, ki ga je Jezus ljubil, priteče prvi, vendar prepusti Petru, da v grob vstopi prvi. To, kar Peter vidi so povoji, ki so ležali tam in prtič, ki je bil na Jezusovi glavi, ni ležal s povoji temveč je bil zvit na drugem mestu.

Ko vstopi v grob učenec Janez je vse to, kar vidi, zanj znamenje, da Jezusovo telo ni bilo ukradeno, ampak da se je zgodilo to, o čemer jim je Jezus govoril. Njegovo srce začne verovati, kajti o vsem tem ni govoril samo Jezus, o tem so govorila že Pisma, da bo vstal od mrtvih.

Učenci so šele potem, ko je bil grob prazen, bili sposobni razumeti, kar je že davno prej bilo napovedano v Pismih.

Jezusovo vstajenje je luč, ki je zasvetila v temo, v kateri so se znašli učenci in z njimi vsi mi. Vstajenje razodene pravi smisel trpljenja. Brez vstajenja bi trpljenje bilo dramatičen in negativen dogodek. Bil bi popoln poraz in polom Jezusovega poslanstva med nami. Vstajenje dá trpljenju čisto nov predznak. Ni več poraz in

polom, temveč zmaga ljubezni, dobrote in usmiljenja. V trpljenju je »Dobri pastir dal življenje za svoje ovce« (prim Jn 10,11). V trpljenju se je uresničilo to, kar Jezus pravi: »Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da dá življenje za svoje prijatelje« (prim. Jn 15,13). Jezus je svoje trpljenje sprejel in doživljal, kot ljubezen, prav zato ga je Oče obudil od mrtvih. S tem je sprejel novo življenje, ki je večno, polno skrivnosti, lepote in moči.

Tudi za nas je to sporočilo Jezusovega vstajenja vir veselja. Da nas to veselje lahko doseže, pa je potrebna vera. Po človeško gledano prazen grob nima razlage. Vera je tista, ki nam pomaga v tem prepoznati Božji poseg, s tem pa tudi mi prejmemo luč, ki ne osvetli samo skrivnost Jezusovega vstajenja, ampak pomeni za vse nas upanje.

Apostol Peter nam v svojem sporočilu vstajenja v Kornelijevi hiši pove, da je Jezusa iz Nazareta Bog mazilil s Sv. Duhom in z močjo, hodil je iz kraja v kraj ter delal dobra dela in ozdravljaval vse, ki so bili pod hudičevo oblastjo, zakaj Bog je bil z njim... Njega so razpeli na križ in so ga usmrtili. Bog pa ga je obudil tretji dan in mu dal, da se je očitno prikazal, ne vsemu ljudstvu, temveč pričam, ... nam ki smo z njim jedli in pili, potem, ko je vstal od mrtvih... (prim. Apd 10, 34 -43). Vstali Gospod daje poslanstvo, da vsi, ki so Jezusa osebno srečali kot zmagovalca nad smrtjo, to veselo novico širijo naprej.

Vstali Gospod je poln moči. Ta moč ni v tem, da bi sodil in obsojal grehe ljudi, ampak, da grehe odpušča. S svojim trpljenjem in smrtjo na križu nam je pridobil odpuščanje grehov.

Moč Vstalega nam prinaša odrešenje. To nam lepo opiše apostol Pavel v pismu Kološanom: »Če ste vstali s Kristusom, iščite to, kar je zgoraj!« (prim Kol 3,1). Kaj nam želi sv. Pavel povedati s to besedo: »zgoraj«? To niso stvari, ki bi si jih lahko po človeško predstavljali, gre za duhovne stvari. Apostol želi povedati, da za človeka ni zadosti iskati samo materialne stvari, ampak, da naše življenje dobi svoj pravi smisel šele, ko se odpremo Bogu, ki postaja slehernemu človeku blizu prav po Vstalem Gospodu. Vera ni nič drugega, kot čutiti, da se mi je Vstali približal, se mi razodel, kot Zmagovalec nad smrtjo in me povabil v odnos prijateljstva in zaupanja.

Srečanje z Vstalim, je srečanje z Njim, ki ne graja učencev, da niso imeli poguma, ko so se razbežali takrat, ko je najbolj potreboval njihovo bližino; da so tako hitro pozabili na to, kar jim je govoril... Vstali Gospod ne obsoja, ampak prinaša mir, je poln odpuščanja in ljubezni. V njegovem objemu je prostor za vsakega grešnika.

Zato je velika noč praznik veselja, kajti če smo Ga srečali kot Vstalega, kot živega, če se naše življenje začne »vračati v njegovo«, potem bomo z Njim tudi mi vstali: On je edini, ki nas lahko iztrga iz objema smrti, kajti čaka nas pri praznem grobu.

Želim, da bi začutili to velikonočno veselje in ga živeli vsak dan, da bi vam to vlivalo upanje tudi v trenutkih neuspeha, bolečine in trpljenja...

Naša pot ni samo pot križa. Od velike noči naprej je vsak križ, ki ga nosimo z njim, osvetljen z zarjo vstajenja, kajti Kristus je vstal in živi! Amen

Msgr. Alojzij Cvikl DJ
mariborski nadškof